

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ: ΠΛΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

Διάλεξη 06

Πρώτο επεισόδιο (161b-162d): Τρίτος ορισμός της σωφροσύνης (τὸ τὰ ἔαντοῦ πράττειν) και η ανασκευή του - Η πρώτη ουτοπία (161d10-162a2): Κοινωνία αυτάρκων παραγωγών - Πρώτο ιντερλούδιο (162c-d): Ο Κριτίας οργισμένος

Νικόλαος Γ. Χαραλαμπόπουλος
Τμήμα Φιλολογίας

Σκοποί ενότητας

Σκοπός της έκτης διάλεξης είναι η παρουσίαση του τρίτου ορισμού της σωφροσύνης και η ανασκευή του από τον Σωκράτη. Επίσης, επιδιώκεται η κατανόηση της πρώτης ουτοπίας (161d10-162a2): Κοινωνία αυτάρκων παραγωγών.

Περιεχόμενα ενότητας

1. Πρώτο επεισόδιο (161b-162d):

- Τοίτος ορισμός της σωφροσύνης (*τὸ τὰ ἔαντοῦ πράττειν*).
 - Η ανασκευή του.
2. Η πρώτη ουτοπία (161d10-162a2): Κοινωνία αυτάρκων παραγωγών.
3. Πρώτο ιντερλούδιο (162c-d): Ο Κριτίας οργισμένος.

Περιγραφή μαθήματος

Στο πρώτο μέρος της έκτης διάλεξης παρουσιάζεται ο τρίτος ορισμός της σωφροσύνης (161b-162d). Μέσα από την ολιστική ανάγνωση του αρχαίου κειμένου οι φοιτητές θα κατανοήσουν την επιχειρηματολογία πάνω στην οποία στηρίζεται η ανασκευή του τρίτου ορισμού από τον Σωκράτη. Το δεύτερο μέρος της διάλεξης (161d10-162a2) εστιάζει στην πρώτη ουτοπία: την κοινωνία αυτάρκων παραγωγών. Το μάθημα ολοκληρώνεται με το σχολιασμό της οργισμένης αντίδρασης του Κριτία.

Ο πρώτος και ο δεύτερος ορισμός

- Ο πρώτος ορισμός της σωφροσύνης αφορούσε μια εξωτερική εκδήλωση, ενώ ο δεύτερος ορισμός μια εσωτερική διανοητική κατάσταση.
- Ο Χαρομίδης έχει ήδη φανερώσει την εγκράτεια που είναι κατάλληλη για ένα νέο άνδρα: κοκκίνισε, όταν ρωτήθηκε για τη δική του σωφροσύνη.
- Ο δεύτερος ορισμός του, που αφορά τους όρους της ντροπής ή της εγκράτειας, αποτελεί μια ορθή ανάγνωση στο τι θεωρεί αυτός ως σωφροσύνη.

Ο τρίτος ορισμός της σωφροσύνης και η ανασκευή του

- Ο Χαρμίδης τώρα επικαλείται κάτι που άκουσε για τη σωφροσύνη: σωφροσύνη είναι «**να κάνει κάποιος ό, τι τον αφορά**» (161b), ή αλλιώς «**να κάνει κανείς τα δικά του**».
- Το θράσος σίγουρα είναι ελάττωμα, και το να «**κοιτάζεις τη δουλειά σου**» χάρισμα, όπως είναι και η διακριτικότητα.
- Ο Σωκράτης ισχυρίζεται ότι ο ορισμός αυτός είναι τόσο ασαφής που μοιάζει με αίνιγμα, καθώς είναι προφανές πως κάποιος μπορεί να κάνει κάτι καλό και ωφέλιμο με το να βοηθάει τον συνάνθρωπό του ή να του προσφέρει υπηρεσίες, δηλαδή το αντίθετο του «**να κάνει τα δικά του**».

Ο τρίτος ορισμός της σωφροσύνης και η ανασκευή του

- Θα ήταν παράλογο να πούμε ότι θα έπρεπε ο καθένας να παράγει μόνος του τα προϊόντα που χρειάζεται και ότι κάτι διαφορετικό θα ήταν βλαβερό για το άτομο ή την κοινωνία.
- Το επιχείρημα του Σωκράτους (161d 1-162a 9) κατά του τρίτου ορισμού εκφράζει την κοινωνική και πολιτική διάσταση της παραδοσιακής αρετής.
- Άρα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός ούτε αυτός ο ορισμός, ο οποίος στην πραγματικότητα προέρχεται από τον Κριτία.
- Αυτός είναι που παρεμβαίνει τώρα στη συζήτηση, λέγοντας ότι εννοούσε κάτι άλλο.

Η είσοδος του Κριτία στη συζήτηση

- Η είσοδος του Κριτία στη συζήτηση είναι ένα ευφυές τέχνασμα, εφόσον γίνεται φανερό ότι αυτός είναι ο εμπνευστής του τρίτου ορισμού.
- Ο Κριτίας εμφανίζεται τώρα για να υπερασπιστεί τα λεγόμενά του.
- Αυτός θα παραμείνει ως συνομιλητής του Σωκράτους μέχρι το τέλος του διαλόγου.
- Η συζήτηση με τον Κριτία αρχίζει με ένα σοφιστικό λογοπαίγνιο από την πλευρά του αναφορικά με τη διαφορά ανάμεσα στο «πράττειν» και «ποιεῖν».

Πλάτων, Χαρομίδης (161b-162d)

Πρώτο επεισόδιο (161b)

οὐκ ἄρα σωφροσύνη ἀν εἴη αἰδώς, εἴπερ τὸ μὲν ἀγαθὸν [161b] τυγχάνει ὅν, αἰδὼς δὲ [μὴ] οὐδὲν μᾶλλον ἀγαθὸν ἥ καὶ κακόν.

ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τοῦτο μὲν ὄρθως λέγεσθαι: τόδε δὲ σκέψαι τί σοι δοκεῖ εἶναι περὶ σωφροσύνης. ἄρτι γὰρ ἀνεμνήσθην--ὅ δη του ἥκουσα λέγοντος-- ὅτι σωφροσύνη ἀν εἴη τὸ τὰ ἔαυτοῦ πράττειν. σκόπει οὖν τοῦτο εἰ ὄρθως σοι δοκεῖ λέγειν ό λέγων.

Πρώτο επεισόδιο (161c)

καὶ ἐγώ, ὡς μιαρέ, ἔφην, Κριτίου τοῦδε ἀκήκοας αὐτὸς ἦ [161c] ἄλλου του τῶν σοφῶν.

ἔοικεν, ἔφη ὁ Κριτίας, ἄλλου: οὐ γὰρ δὴ ἐμοῦ γε.

ἀλλὰ τί διαφέρει, ἦ δ' ὅς, ὁ Χαρμίδης, ὡς Σάκρατες, ὅτου ἥκουσα;

οὐδέν, ἦν δ' ἐγώ: πάντως γὰρ οὐ τοῦτο σκεπτέον, ὅστις αὐτὸς εἶπεν, ἀλλὰ πότερον ἀληθὲς λέγεται ἦ οὕ.

νῦν ὀρθῶς λέγεις, ἦ δ' ὅς.

νὴ Δία, ἦν δ' ἐγώ. ἀλλ' εἰ καὶ εύρήσομεν αὐτὸς ὅπῃ γε ἔχει, θαυμάζοιμ' ἄν: αἰνίγματι γάρ τινι ἔοικεν.

ὅτι δὴ τί γε; ἔφη.

Πρώτο επεισόδιο (161d)

[161d] ὅτι οὐ δήπου, ἢν δ' ἐγώ, ἡ τὰ όηματα ἐφθέγξατο ταύτη καὶ ἐνόει, λέγων σωφροσύνην εἶναι τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν. ἡ σὺ οὐδὲν ἡγῆ πράττειν τὸν γραμματιστὴν ὅταν γράφῃ ἢ ἀναγιγνώσκῃ;

ἐγωγε, ἡγοῦμαι μὲν οὖν, ἔφη.

δοκεῖ οὖν σοι τὸ αὐτοῦ ὄνομα μόνον γράφειν ό γραμματιστὴς καὶ ἀναγιγνώσκειν ἢ ύμᾶς τοὺς παῖδας διδάσκειν, ἢ οὐδὲν ἥττον τὰ τῶν ἔχθρῶν ἐγράφετε ἢ τὰ ύμέτερα καὶ τὰ τῶν φίλων ὄνόματα;

οὐδὲν ἥττον.

Πρώτο επεισόδιο (161e)

ἢ οὖν ἐπολυπραγμονεῖτε καὶ οὐκ ἐσωφρονεῖτε τοῦτο [161e]δρῶντες;
οὐδαμῶς.

καὶ μὴν οὐ τὰ ύμέτερά γε αὐτῶν ἐπράττετε, εἴπερ τὸ γράφειν
πράττειν τί ἔστιν καὶ τὸ ἀναγιγνώσκειν.
ἀλλὰ μὴν ἔστιν.

καὶ γὰρ τὸ ἰᾶσθαι, ὡς ἔταῖοε, καὶ τὸ οἰκοδομεῖν καὶ τὸ ύφαίνειν καὶ τὸ
ἥτινιοῦν τέχνη ὄτιοῦν τῶν τέχνης ἔργων ἀπεργάζεσθαι πράττειν
δήπου τί ἔστιν.

πάνυ γε.

τί οὖν;

Πρώτο επεισόδιο (162a)

ἢν δ' ἔγώ, δοκεῖ ἀν σοι πόλις εὗ οἰκεῖσθαι ύπὸ τούτου τοῦ νόμου τοῦ κελεύοντος τὸ ἑαυτοῦ ἱμάτιον ἐκαστον ύφαίνειν καὶ πλύνειν, καὶ ύποδήματα σκυτοτομεῖν, καὶ λήκυθον καὶ στλεγγίδα καὶ τἄλλα πάντα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, [162a] τῶν μὲν ἀλλοτρίων μὴ ἀπτεσθαι, τὰ δὲ ἑαυτοῦ ἐκαστον ἐργάζεσθαι τε καὶ πράττειν;

οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ, ἢ δ' ὅς.

ἀλλὰ μέντοι, ἔφην ἔγώ, σωφρόνως γε οἴκοῦσα εὗ ἀν οἴκοῖτο.

πῶς δ' οὔκ; ἔφη.

οὐκ ἄρα, ἢν δ' ἔγώ, τὸ τὰ τοιαῦτά τε καὶ οὕτω τὰ αὐτοῦ πράττειν σωφροσύνη ἀν εἴη.

οὐ φαίνεται.

Πρώτο επεισόδιο (162b)

ἡινίττετο ἄρα, ως ἔοικεν, ὅπερ ἄρτι ἐγὼ ἔλεγον, ὁ λέγων τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν σωφροσύνην εἶναι: οὐ γάρ που οὗτω [162b] γε ἦν εὐήθης. Ἡ τινος ἡλιθίου ἥκουσας τουτὶ λέγοντος, ὡς Χαρμίδη;

ἥκιστά γε, ἔφη, ἐπεί τοι καὶ πάνυ ἐδόκει σοφὸς εἶναι.

παντὸς τοίνυν μᾶλλον, ως ἐμοὶ δοκεῖ, αἴνιγμα αὐτὸ προύβαλεν, ως ὃν χαλεπὸν τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν γνῶναι ὅτι ποτε ἔστιν.

ἴσως, ἔφη.

τί οὖν ἀν εἴη ποτὲ τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν; ἔχεις εἰπεῖν;

οὐκ οἶδα μὰ Δία ἔγωγε, ἢ δ' ὃς: ἀλλ' ίσως οὐδὲν κωλύει μηδὲ τὸν λέγοντα μηδὲν εἰδέναι ὅτι ἐνόει. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ὑπεγέλα τε καὶ εἰς τὸν Κριτίαν ἀπέβλεπεν.

Πρώτο ιντερλούδιο (162c)

[162c] καὶ ὁ Κριτίας δῆλος μὲν ἦν καὶ πάλαι ἀγωνιῶν καὶ φιλοτίμως πρός τε τὸν Χαρμίδην καὶ πρός τοὺς παρόντας ἔχων, μόγις δ' ἐαυτὸν ἐν τῷ πρόσθεν κατέχων τότε οὐχ οἶός τε ἐγένετο: δοκεῖ γάρ μοι παντὸς μᾶλλον ἀληθὲς εἶναι, ὁ ἐγὼ ύπελαβον, τοῦ Κριτίου ἀκηκοέναι τὸν Χαρμίδην ταύτην τὴν ἀπόκρισιν περὶ τῆς σωφροσύνης.

Πρώτο ιντερλούδιο (162d)

ό μὲν οὗν Χαρμίδης βουλόμενος μὴ αὐτὸς ὑπέχειν λόγον ἀλλ' ἐκεῖνον τῆς ἀποκρίσεως, [162d] ὑπεκίνει αὐτὸν ἐκεῖνον, καὶ ἐνεδείκνυτο ως ἐξεληλεγμένος εἴη: ὁ δ' οὐκ ἡνέσχετο, ἀλλά μοι ἔδοξεν ὄργισθῆναι αὐτῷ ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτῇ κακῶς διατιθέντι τὰ ἔαυτοῦ ποιήματα. ὥστ' ἐμβλέψας αὐτῷ εἶπεν, οὕτως οἴει, ὡς Χαρμίδη, εἰ σὺ μὴ οἴσθα ὅτι ποτ' ἐνόει δῆς ἔφη σωφροσύνην εἶναι τὸ τὰ ἔαυτοῦ πράττειν, οὐδὲ δὴ ἐκεῖνον εἰδέναι; ἀλλ', ὡς βέλτιστε, ἔφην ἐγώ, Κριτία, τοῦτον μὲν οὐδὲν [162e] θαυμαστὸν ἀγνοεῖν τηλικοῦτον ὄντα: σὲ δέ που εἰκὸς εἰδέναι καὶ ἡλικίας ἔνεκα καὶ ἐπιμελείας.

Πηγή αρχαίου κειμένου

Πηγή για το αρχαίο κείμενο: *Βικιθήκη*

<https://el.wikisource.org/wiki/%CE%A7%CE%B1%CF%81%CE%BC%CE%AF%CE%B4%CE%B7%CF%82>

Τέλος Ενότητας

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Πανεπιστήμιο Πατρών, Νικόλαος Γ. Χαραλαμπόπουλος, Τίτλος μαθήματος: «Αρχαία Ελληνική Φιλοσοφία: Πλάτων και η Θεωρία των Ιδεών. Διάλεξη 06 Πρώτο επεισόδιο (161b-162d): Τοίτος ορισμός της σωφροσύνης (*τὸ τὰ ἔαντοῦ πράττειν*) και η ανασκευή του - Η πρώτη ουτοπία (161d10-162a2): Κοινωνία αυτάρκων παραγωγών - Πρώτο ιντερλούδιο (162c-d): Ο Κριτίας οργισμένος».

Έκδοση: 1.0. Πάτρα 2015. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση:

<https://eclass.upatras.gr/courses/LIT1905/>

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Ως Μη Εμπορική ορίζεται η χρήση:

- που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο
- που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο
- που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Πατρών**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο την αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

